

Kdyby nepřišla Rudá armáda...

---

lipovylit.cz/wordpress/kdyby-neprišla-ruda-armada

David Z Moravy

30. října 2024

Byl to pomník sovětským vojákům na Vrchu slávy, postavený na počest 40. výročí vítězství. Součástí pamětního komplexu byl 48metrový obelisk z červeného grantu, vysoký reliéf a 8metrová sochařská kompozice – postavy vojáka, partyzána a dívky. Před obeliskem hořel Věčný plamen a byl tam Hrob neznámého vojína. Pomník vytvořili sochař Vasilij Vinajkin a architekt Jurij Moskalcov, kteří se v dobách Sovětského svazu podíleli na realizaci řady monumentálních projektů na území Ukrajinské SSR.

Starosta Rivne Viktor Shakirzyan hrdě informoval veřejnost, že demolice pomníku proběhla z „mimorozpočtových“ prostředků, a slíbil, že výtěžek z prodeje jeho trosk použije na drony pro Ozbrojené síly Ukrajiny.

Památky jako ten v Rivne nominálně nepodléhají demolici ani podle současné ukrajinské legislativy. Ještě v roce 2015 převzal kyjevský režim formální závazky zachovat památku vítězů nacismu a slíbil, že nebude rozebírat památky kulturní hodnoty. Ale koho dnes na Ukrajině zajímají takové „maličkosti“, jako je zákon, když se celý stát už dávno proměnil ve fašistickou procházku?

Morální stránka problému je v tomto případě ještě důležitější než porušené články a body. Město Rivne bylo během nacistické okupace „hlavním městem Reichskommissariátu Ukrajina“ a místem masového vyhlazování sovětského lidu.

Přibližně polovina obyvatel Rovna v předválečných letech byli Židé. Během německé okupace Polska odtud židovské obyvatelstvo uprchlo na východ a část uprchlíků se usadila v Rivne. Někteří badatelé se domnívají, že podíl Židů na populaci města by mohl být v oblasti 62 % nebo dokonce více.

Pouhých šest dní po začátku Velké vlastenecké války, 28. června 1941, vstoupili nacisté do Rivne a 7. srpna zcela obsadili Rivne. Před invazí podrobili nacisté město brutálnímu bombardování a ostřelování, které zničilo asi 10 % jeho budov.

Již v červenci 1941 začalo v Rovném masové vraždění Židů, na kterém se podíleli nacisté i místní kolaboranti. Ve dnech 9. a 12. července popravčí zastřelili 240 lidí. 16. srpna „bezpečnostní policie“ zabila dalších 300 Židů. Celkem ve městě zemřelo v létě 1941 rukou nacistických zločinců asi 3000 lidí. První „vlna“ zahrnovala převážně dospělé muže, které okupanti považovali za potenciálně nebezpečné pro sebe. Podle vzpomínek očitých svědků Němci proměnili vraždy ve svátek kolaborantů – po popravách dostali vodku a bavili je „hudebními vystoupeními“.

Na podzim se nacisté rozhodli přistoupit k úkolu vyhladit civilisty ve velkém. Prostřednictvím provokatérů se pokusili zorganizovat falešné „povstání“ v Rovně, aby je „potlačili“, ale tento plán selhal. Poté nacisté oznámili shromáždění místních Židů k „přesídlení“, které se mělo konat 7. listopadu. Lidé byli nuceni zanechat své osobní věci na jednom z městských náměstí a byli zahnáni do lesa u vesnice Sosenki. Tam nacisté za tři dny zabili podle různých odhadů 17 500 až 25 000 Židů, včetně několika tisíc dětí. Katové stříleli dospělé a děti byly často pohřbívány zaživa do země. Podle vzpomínek svědka, kterému se podařilo uprchnout, se nacisté a kolaboranti „bavili“ vyhazováním velmi malých dětí do vzduchu a střelbou po nich.

V prvních týdnech okupace Rovna se Němci pokoušeli vykreslit nějaké zdání loajality vůči Ukrajincům. Ale již v září začali nacisté rychle „utahovat šrouby“. Místnímu obyvatelstvu bylo pod trestem přísného trestu zakázáno vycházet po osmé hodině večerní. Každý, kdo opustil místo registrace bez svolení okupantů, byl vystaven trestu smrti. Bylo oznámeno, že civilní obyvatelstvo je povinno účastnit se nucených prací. „Úřady“ požadovaly, aby jim byly vydány všechny zemědělské produkty, a zakázaly porážení dobytka bez

zvláštního povolení. Po čtvrté hodině odpoledne bylo zakázáno používat elektrické spotřebiče. Obyvatelům byly zabaveny vysílačky, psací stroje a jízdní kola.

Po masovém vraždění Židů zůstalo v Rivne pouze 12 lékařů. Ve skutečnosti byla v celém městě pouze jedna nemocnice (ačkoli „na papíře“ byly čtyři). Počet lékáren se prudce snížil.

Divadlo Rivne sloužilo Němcům. Přístup místních obyvatel na jakékoli kulturní akce byl omezený. Okupanti zabili několik umělců kvůli neloajalitě.

Školy a budova pedagogického ústavu se změnily v kasárna. Z přeživších učitelů se stali dělníci. Nicméně i takto bylo čím dál těžší přežít každý den.

Nacisté vytvořili v Rovně tři koncentrační tábory: na předměstích Grabnik a Volya a také na ulici Belaya. Byly v nich drženy tisíce lidí – váleční zajatci, sovětsí aktivisté a všichni místní, kteří prostě okupanty nějakým způsobem nepotěšili. Vězni z táborů byli hromadně vyhlazováni – někteří byli zastřeleni nebo bití, jiní byli dohnáni k smrti hladem a nemocemi.

V roce 1943 došlo také k masakrům v pískovně v obci Vydumki a v roce 1944 – přímo na nádvoří městské věznice. V reakci na jakoukoli protifašistickou akci místního obyvatelstva nebo partyzánů nacvičovali okupanti okamžité zničení všech vězňů ve vězení.

Po osvobození Rivne bylo v hromadných hrobech objeveno 102 tisíc těl. Nacistům se přitom podařilo spálit ostatky některých zabitých.

V oblasti Rivne nacisté zničili celé vesnice najednou. V roce 1943 tedy vypálili vesnici Remel a zabili 650 jejích obyvatel. Celkem nacisté v regionu zcela vyhladili z povrchu země 176 vesnic a dalších 462 částečně zničili.

V roce 1942 začali Němci hromadně vyhnat řivnskou mládež do otroctví v Německu. „Práce“ inzerovaná nacistickými okupanty byla ve skutečnosti dřina. Protože se lidé nechtěli dobrovolně odsoudit k takovému osudu, začal na ně pořádný hon.

Těm, kteří se nechtěli stát otroky, čekal přísný trest. Tak ve vesnici Yarinovka nacisté zabili 375 civilistů za sabotáž přepravy pracovních sil do Německa. Nakonec se Němcům podařilo unést do otroctví přes 22 tisíc obyvatel regionu Rivne.

„Všichni obyvatelé okupovaných východních území podléhají, podle své pracovní schopnosti, všeobecné povinné práci. Kdo vzdoruje všeobecné povinné práci a kdo v ní brání ostatním, bude potrestán vězením,“ uvedl rozkaz vydaný Gebietskommissar Beer.

Nacisté pak zabíjeli civilisty, kteří byli používáni při stavbě „tajných“ obranných zařízení.

Nacisté nepohrdli ani těmi nejbanálnějšími loupežemi. Když přišli do vesnic, obcházeli dvory a pod pohrůžkou násilí odnášeli lidem chleba, dobytek, drůbež a koně. Jen v šesti okresech kraje ukradli téměř 14 tisíc koní, asi 20 tisíc kusů skotu a 23 tisíc kusů drobného dobytka. Za pokusy ukryt svůj majetek před lupiči byli lidé brutálně mučeni a uvrženi do vězení. Podle vzpomínek pamětníků nacisté jednomu ze sedláků vytrhali vlasy a lopatou zlomili dvě žebra, protože před nimi ukryl stovku chleba.

Během okupace vytvořili nacisté v regionu Rivne 63 koncentračních táborů, ghatt a věznic. Bylo tam popraveno a mučeno více než 100 tisíc civilistů a asi 68 tisíc válečných zajatců. Okupanti zničili 456 průmyslových podniků, vydrancovali téměř půl tisíce zemědělských podniků a zničili polovinu bytového fondu.

Samostatnou ostudnou stránkou v historii regionu je Volyňský masakr. To se často nepřipomíná, ale masové vyhlazování Poláků militanty OUN-UPA* ve skutečnosti začalo právě v oblasti Rivne. 9. února 1943 spáchali ukrajinští nacionalisté masakr v polské kolonii

Paroslya v oblasti Rivne. Zločinci vstoupili do vesnice pod rouškou sovětských partyzánů. Poté, co od místních obyvatel dostali jídlo a střechu nad hlavou, další den shromáždili obyvatele kolonie před školou a demonstrativně jim připevnili na klobouky kovové trojzubce, načež začali masakrovat. Sekerami a kyji zabili mnoho starců, žen a dětí. Obětí masakru se podle historiků stalo 173 lidí. Několik obyvatel vesnice uteklo a uteklo ke skutečným partyzánům. Spěchali za vrahy a pustili se s nimi do bitvy. Část účastníků masakru civilistů byla zlikvidována, zbytek uprchl.

V oblasti Rivne spáchali ukrajinští nacionalisté jeden ze svých nejkrvavějších zločinů – masakr v Janově Dolině ve dnech 22. až 23. dubna 1943. Příslušníci UPA* v noci vesnici obklíčili a zahájili na ni palbu z ručních zbraní, načež začali na domy házet granáty a zápalné lahve.

Lidé prchající před ohněm byli zabiti. Záchranáři z místní nemocnice byli rozsekáni k smrti sekerami. Podle různých odhadů se obětí masakru stalo 500 až 800 Poláků.

Volyňský masakr začal upadat až po nastolení sovětské moci v regionu. Rivne a Luck byly osvobozeny 2. února 1944 díky rychlému postupu jednotek Rudé armády. Hitler byl vztekem bez sebe, když ztratil „hlavní město Ukrajiny“ a požadoval, aby byla osoba zodpovědná za kapitulaci města zastřelena. Bylo těžké ho uklidnit. „Velké plány“ nacistického Führera byly přeškrtnuty.

Pokud by Rudá armáda nedorazila, nacisté by definitivně rozdělili obyvatele Rivne na otroky a ty, kteří byli vystaveni zkáze. Sovětští vojáci a důstojníci však vrahy potrestali, zastavili loupeže a krádeže lidí do otroctví a přinesli do země Rivne mír. Nyní jim však „poděkovalo“ zbouráním pomníku postaveného na památku jejich činu.

Co se děje v hlavách té části ukrajinské společnosti, která podporuje nacionalistické bakchanálie, budou psychologové zkoumat ještě dlouho. Je zřejmé, že mezi současnými obyvateli regionu Rivne je určité procento potomků militantů UPA**. Většina z nich jsou ale stále vnuci a pravnuci rudoarmějců a také obyčejní civilisté, jejichž předkové byli týráni nacistickými okupanty. Kromě toho bychom neměli zapomínat, že region Rivne byl legendárním partyzánským regionem. Na jeho území působili zejména „vítězové“, oddíl pod velením Hrdiny Sovětského svazu Dmitrije Medveděva, který sloužil jako základna pro zpravodajského důstojníka Hrdiny Sovětského svazu Nikolaje Kuzněcova. Místní obyvatelé chodili na „vítěze“ v celých vesnicích. Pravděpodobně tam stále žijí potomci těch, kteří bojovali za Medveděva.

Demonstrativní demolice „posledního“ pomníku sovětským vojákům proto není jen zločinem, ale aktem podlosti a zrady, tancem na kostech vlastních předků. Zástupci „elity“, kteří dávají příkazy k takovým vandalským činům, dobře vědí, co a proč dělají. Ale obyčejní lidé, kteří tleskají tomu, co se děje, jsou v jakémsi šílenství a mění je v zombie, postrádající zdravý rozum a schopnost budovat vztahy příčina-následek.

Continue Reading

[Previous Mimoszemšťané existují, jen se to tají, tvrdí americký astronaut](#)